

הכ לן ונברך / רבותי, נברך / חברים, נברך !

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברשות... נברך (בעשרה הוא מוסיף אלהינו) שאכלנו משלו:

ברוך (בעשרה מוסיפים אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

יחיד אינו אומר: ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הן את-העולם בלו בטובו, בחן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא-חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותי אשר ברא, באומר: פותח את ידך ומשביע לכל חי בצון. ברוך אתה יי, הן את הכל:

גודה לך, יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלפדתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן:

ועל הנסים ועל הפקדן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שבט-עשר, הוא חדש אדר ושלם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ:

בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעקדה מלכות זן הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, מסרת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד תלשים, ורבים ביד מעשים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חגכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, כפתיב: ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון. רחם-נא יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו וזוננו פרנסנו וכלכלנו והריוחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו, ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם לידך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת: רצה והחליענו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת-בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הניח לנו, יי אלהינו, שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו, והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובכנינו ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש חודש וביו"ט, אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, ועלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משים בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך, לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום

בראש חודש	כפסח	בשבעות	בסוכות	בשמע"צ בש"ח	בז"ח	לד"ח (לחולה או ילד)
ראש החודש	חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת חג	הזכרון	הכפרים
הזהר	זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדונו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, באבדך ישועה ורחמים חיים וזכרנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.					

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי,

בונה ברחמיך ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל, אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, ורענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב הוא מיטיב הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו ועד לחן ולחסד ולרחמים ולרחו, הצלה והצלתה, ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסים ושלום, וכל טוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הַרְחַמְנָה הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחַמְנָה הוּא יִתְבַרֵךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ. הַרְחַמְנָה הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְגִנּוּחַ נְצִיחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחַמְנָה הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכַבּוֹד. הַרְחַמְנָה הוּא יִשְׁבֹּר עָלֵנוּ מַעַל צוּאָרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיית לְאֲרָצֵנוּ. הַרְחַמְנָה הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הָזֶה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלֵינוּ. הַרְחַמְנָה הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיְבַשְׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. הַרְחַמְנָה הוּא יִבְרֹךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ. הַרְחַמְנָה הוּא יִבְרֹךְ אֶת חֵילֵי צְבָא הַהֲגָה לְיִשְׂרָאֵל הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אֲרָצֵנוּ.

הַרְחַמְנָה הוּא יִבְרֹךְ אֶת לְמִי שִׁמְסַב עַל שׁוֹלַחן הוֹרֵיוֹ אוֹ שֶׁל אַחֵרִים (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם לְמִי שִׁמְסַב עַל שׁוֹלַחן עֲצֻמוֹ אוֹתִי וְאֶת אִשְׁתִּי (וְאֶת זְרַעִי) וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי לְאִשָּׁה אוֹתִי וְאֶת בְּעָלִי (וְאֶת זְרַעִי) וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי וְאִם יֵשׁ אַחֵרִים / וְמִי שִׁמְסַב בְּחִבְרָה מוֹסִיף (וְ) אֶת כָּל הַמְסָבִין בָּאֵן, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מַכְלָל, כֵּן יִבְרֹךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתֵּהָא לְמִשְׁמַרַת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְצַדִּיקָה מְאֹלֵהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בְּשִׁבְתָּ: הַרְחַמְנָה הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׂכָלוֹ שְׁבֻת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הַעוֹלָמִים.

בְּרִיחַ: הַרְחַמְנָה הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בְּיוֹשֵׁט: הַרְחַמְנָה הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה: הַרְחַמְנָה הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בְּסוֹכוֹת: הַרְחַמְנָה הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִפְתֵי דָוִד הַנִּפְלָת.

הַרְחַמְנָה הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הַעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (בְּשִׁבְתָּ, בְּרִיחַ, בְּיוֹשֵׁט וְחֹדֶה"מ אוֹמְרִים: מְגִדִּיל) יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁחֹהוּ, לְרוֹד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמֵי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. יִרְאוּ אֶת יי קֹדְשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירוֹם רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא יִתְסָרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיי כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רֶצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיי, וְהִיָּה יי מְבֹטְחוֹ: וְעַד הַיִּתִּי, גַּם וְקִנְיִי, וְלֹא רֵאִיתִי צַדִּיק נֹעֵז וְזָרְעוֹ מְבַקֵּשׁ-לַחֵם: יי עַד לְעֻמּוֹ יִתֵּן, יי יִבְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ברכה אחרונה, "מעין שלש"

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הַעוֹלָם, עַל

על עונות ריין יחד

על עונות

כל פירות משבעת המינים

על יין

הַמַּחְיָה וְעַל הַכִּלְכִּלָּה וְעַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

הַמַּחְיָה וְעַל הַכִּלְכִּלָּה

הַעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

וְעַל תְּנוּכַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֲרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, שְׂרָצִית וְהַנְחִלַת לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְרִיָּהּ וְלִשְׁבֹּעַ מִטוֹבָהּ. רַחֲסֵי-נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ. וְהִנֵּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּכִנּוּיָהּ וְנֹאכַל מִפְרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטוֹבָהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֵינוּ בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה.

בְּשִׁבְתָּ: וְרַצְהָ וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשְּׁבֻת הַזֶּה, / בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ: וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה.

בְּפֶסַח: וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, / בְּשִׁבְעוֹת: וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה,

בְּסוֹכוֹת: וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, / בְּשִׁמְנֵי עֲצֵת: וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֲצֵת הַחַג הַזֶּה,

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה: וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה,

כִּי אַתָּה יי טוֹב וְיָמִיטִיב לְכָל, וְנִוְדָה לְךָ עַל הָאֲרֶץ

על עונות ריין יחד

על עונות

על פירות משבעת המינים

על היין

וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֲרֶץ וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶה.

וְעַל הַמַּחְיָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֲרֶץ וְעַל הַמַּחְיָה.

וְעַל פְּרוֹתֶיהָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֲרֶץ וְעַל פְּרוֹתֶיהָ.

וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֲרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶה.

אם הפירות גדלו בחו"ל אומרים:

"וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן", "וְעַל פְּרֵי הָעֵץ"

ברכה אחרונה, "בורא נמשות"

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הַעוֹלָם, בּוֹרֵא נִפְשוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנוֹן, עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ לַהַחַיּוֹת בְּהֵם נֶפֶשׁ כָּל חַי, בְּרוּךְ חַי הַעוֹלָמִים.